

Full diocesà

27 de desembre del 2015

p4 – Inauguració del finestral del campanar de la catedral

p8 – "Capbussem-nos en el misteri de Nadal", glossa del bisbe

El Papa obrint la Porta Santa a Bangui (República Centroafricana)

Francesc obre portes

El Papa ha obert tres portes santes en motiu de l'Any de la Misericòrdia: a Bangui (Àfrica), al Vaticà i a Sant Joan de Laterà.

El papa Francesc ha volgut recordar un dels motius d'aquest Jubileu: els cinquanta anys de la clausura del Concili Vaticà II, que va definir com «una gran trobada entre l'Església i els homes del seu temps». Per al Romà Pontífex aquest Jubileu és «un do de gràcia. Entrar per la porta significa descobrir la profunditat de la misericòrdia del Pare que acull tothom i surt personalment a l'encontre de cadascú. És ell

qui ens busca. És ell qui surt a la nostra trobada. Serà un any per a créixer en la convicció de la misericòrdia».

L'episcopat català ha volgut en aquest inici de l'Any Sant adreçar un document a tots els fidels recordant també aquesta efemèride del darrer concili i, en especial, fent referència a la reforma litúrgica. Glossarem el document, titulat «Evangelitzats per la litúrgia, enviats a renovar el món amb misericòrdia» en pròximes edicions. Els bisbes destaquen la importància de la reforma en la finalitat educadora i catequètica de la litúrgia.

«Qui honora el pare expia els pecats, qui honora la mare es guanya un tresor»

Sagrada Família / Cicle C

Lectura del llibre de Jesús, fill de Sira

En els fills, el Senyor fa l'elogi del pare i sentència a favor de la mare. Qui honora el pare expia els pecats, qui honora la mare es guanya un tresor. Els fills seran la felicitat del qui honora el pare; quan pregui, Déu se l'escoltarà. Qui honora el pare viurà molts anys, qui honora la mare obtindrà del Senyor la recompensa. Fill meu, acull el teu pare en la vellesa, no l'abandonis mentre visqui. Si s'afebleix el seu enteniment, sigues compassiu, no el menyspreïs quan et veus en plena força. Déu no oblidarà la pietat que tens pel pare; te la tindrà en compte per a compensar els teus pecats.

(3,3-7.14-17a)

Salm responsorial

Feliços els fidels del Senyor, que viuen seguint els seus camins.
(Salm 127)

Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Colosses

Germans, tingueu els sentiments que escauen a escollits de Déu, sants i estimats: sentiments de compassió, de bondat, d'humilitat, de serenor, de paciència; suporteu-vos els uns als altres, i si alguns tinguéssiu res a dir contra un altre, perdoneu-vos-ho. El Senyor us ha perdonat; perdoneu també vosaltres. I com a coronament de tot això estimeu-vos, que l'amor tot ho lliga i perfecciona. Que la pau de Crist coroní en els vostres cors els combats que manteniu; recordeu que en aquesta pau heu estat cridats a formar un sol cos. I sigueu agraïts. Que la paraula de Crist tingui estada entre vosaltres en tota la seva riquesa; instruïu-vos i amonesteu-vos els uns als altres amb tota mena de doctrina; agraïts a Déu, canteu-li en els vostres cors amb salms, himnes i càntics de l'Esperit; tot allò que feu, sigui de paraula, sigui d'obra, feu-ho en nom de Jesús, adreçant per ell a Déu, el Pare, una acció de gràcies. Dones, cal que sigueu submises al marit en el Senyor. Marits, estimeu l'esposa, no us malhumoreu amb ella. Fills, creieu en tot els pares; això agrada al Senyor. Pares, no importuneu els vostres fills, que no es desanimin.

(3,12-21)

Lectura de l'evangelí segons sant Lluc

Els pares de Jesús anaven cada any a Jerusalem amb la peregrinació de Pasqua. Quan ell tenia dotze anys pujaren a

celebrar les festes com era costum, i passats els dies, quan tothom se'n tornava, el noi es quedà a Jerusalem sense que els seus pares se n'adonessin. Pensant que anava amb altres de la caravana, feren la primera jornada de camí. Al vespre el buscaren entre els parents i coneguts i no el trobaren. L'endemà se'n tornaren a Jerusalem a buscar-lo. El tercer dia el trobaren al temple, assegut entre els mestres de la Llei, escoltant-los i fent-los preguntes. Tots els qui el sentien estaven meravellats de la seva intel·ligència i de les seves respostes. Els seus pares quedaren sorpresos de veure'l allà, i la seva mare li digué: «Fill, per què t'has portat així amb nosaltres? El teu pare i jo et buscàvem amb ànsia.» Ell els digué: «Per què em buscàveu? No sabíeu que jo només podia ser a casa del meu Pare?» Ells no compregueren aquesta resposta. Després baixà amb ells a Natzaret i vivia sotmès a ells. La seva mare conservava tots aquests records en el seu cor. A mesura que Jesús creixia, avançava en enteniment i es guanyava el favor de Déu i dels homes.
(2,41-52)

«Germans, tingueu els sentiments que escauen a escollits de Déu, sants i estimats: sentiments de compassió, de bondat, d'humilitat, de serenor, de paciència...»

El misteri del temple

Josep Molist i Rifà, prev.

Potser a causa dels efectes de la crisi cultural finisecular sobre els costums socials, el papa Benet XV va voler emfatitzar l'ideal cristià de la família incorporant la festa de la família de Natzaret al calendari litúrgic. Era l'any 1921. Els textos bíblics d'aquesta festa, en la infraoctava de Nadal, són com una lent que permet guaitar cap endins i cap enfora: al misteri revelat i a les formes de vida de la família cristiana.

En el leccionari del cicle C hi trobem el que podríem anomenar l'evangeli de l'adolescència de Jesús. La família piadosa de Natzaret, tal com prescrivia la Torà, pelegrina a Jerusalem. Perquè el poble d'Israel és un poble constantment en camí. I el temple és el lloc de la presència més plena de Déu. Per a sorpresa dels seus pares —i del lector—, Jesús es perd. El troben a l'atri anhelat del temple, dialogant a la manera de l'escola del seu temps, amb els doctors de la Llei. D'aquesta manera, Jesús aconsegueix obediencialment la voluntat del seu Pare: «No sabíeu que jo només podia ser a la casa del meu Pare?» L'evangelista, havent-se informat minuciosament a través dels records que Maria conservava en el seu cor, sembla voler fer-nos entendre que Josep i Maria, en procés de maduració de la fe, encara no podien comprendre aquesta resposta.

René Laurentin associa el temps narratiu de l'episodi al procés temporal transcorregut entre la mort i la resurrecció de Jesús. Segons aquest teòleg, el relat seria el preludi, no solament de la missió, sinó també del Misteri Pasqual de Jesús.

La imatge

Jesús conversant amb els doctors al temple (1954). Albert Ràfols. Església parroquial de Santa Eugènia del Congost, Tagamanent (Vallès Oriental).

Ens diu l'evangeli de sant Lluç que Jesús a dotze anys d'edat ja escoltava, preguntava i responia. Ara continua fent-ho i ens meravella amb els seus ensenyaments que fan referència a la nostra relació amb el Pare. No sempre comprenem les seves respostes, però cal conservar-les en el nostre cor, com Maria.

Agenda

Lit. hores: Setmana I

28 dilluns

—Els Sants Innocents, màrtirs (s.I)
1 Joan 1,5-2,2 / Salm 123 /
Mateu 2,13-18

29 dimarts

—Sant Tomàs Becket, bisbe i màrtir (1118-1170)
—Sant David (ss.XI-X aC.)
1 Joan 2,3-11 / Salm 95 / Lluç 2,22-35

30 dimecres

—Sant Roger, bisbe (*1276)
—Sant Sabí, bisbe (*303)
—Sant Honori, bisbe
1 Joan 2,12-17 / Salm 95 /
Lluç 2,36-40

31 dijous

—Sant Silvestre I papa (c.270-335)
—Santa Coloma, màrtir (*274)
1 Joan 2,18-21 / Salm 95 /
Joan 1,1-18

1 divendres

—Santa Maria, Mare de Déu
Nombres 6,22-27 / Salm 66 /
Gàlatas 4,4-7 / Lluç 2,16-21

2 dissabte

—Sant Basili el Gran, bisbe (c.329-†379)
—Sant Gregori, bisbe (c.329-†c.390)
1 Joan 2,22-28 / Salm 97 /
Joan 1,19-28

3 diumenge II després de Nadal / Cicle C

—El Santíssim Nom de Jesús
—Santa Genoveva, verge (ss.III-IV)
—Sant Daniel màrtir (*168)
Sira 24,1-2,8-12 / Salm 147 /
Efes 1,3-6,15-18 / Joan 1,1-18

Festivitat de la Puríssima a Tàrrega

Josep Castellà / Foto: Àngels Salgado

El dia 8 de desembre, festa de la Puríssima, la parròquia de Tàrrega convidà tothom a felicitar la Mare de Déu d'una manera ben adient i peculiar en l'eucaristia de les 12 del migdia. La celebració fou presidida pel rector, Mn. Josep M. Vilaseca,

acompanyat del diaca Joan Novell, amb la presència de nombrosos nens de la catequesi, grup de catequistes, Catesplai i la feligresia que omplia l'església de Santa Maria de l'Alba.

Durant la missa els petits i joves de la catequesi, després de llegir les pregàries de la festa, feren l'ofrena d'uns petits globus, una planta i un quadre de la Puríssima. Un cop acabada l'eucaristia, i a la sortida de l'església, es repartiren uns globus a tots els infants i fidels que ho demanaren. A cada globus s'hi col·locà la targeta de felicitació-pregària que els infants havien preparat en la catequesi. Tots es dirigiren al centre de la plaça Major i, després d'una pregària de Mn. Vilaseca i d'aixecar-se el quadre de la Puríssima pels joves del Catesplai, els infants, familiars i altres feligresos deixaren anar al mateix temps els 260 globus, que s'enlairaren cap al cel enmig de molta alegria i emoció.

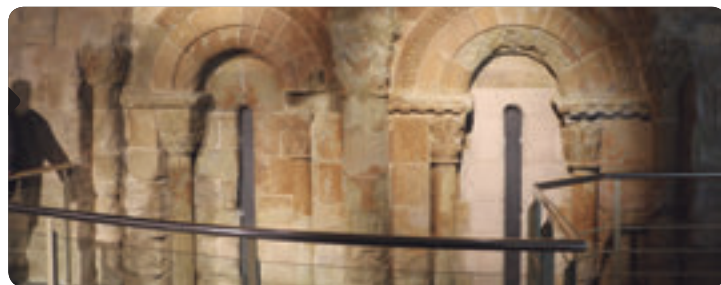
Inauguració de la restauració del finestral del campanar de la catedral

Museu Diocesà i Comarcal

Durant quatre setmanes, els tècnics restauradors Aleix Barberà i Sílvia Marín, del Centre de Restauració de Béns Mobles de Catalunya, han dut a terme una intervenció al finestral romànic del campanar de Solsona que es troba a la sala nova del Museu Diocesà i Comarcal. Aquesta part del campanar, durant anys, quedà amagada en un passadís dins les dependències del palau episcopal i posteriorment sales del museu.

El finestral consta de dues obertures amb arc de mig punt decorades amb arquivoltes i columnes. El conjunt destaca per l'acurat treball de la pedra amb decoracions en forma de motius vegetals i escacats. És un dels pocs elements que conservem *in situ* del que degué ser la majestuosa església romànica de Santa Maria de Solsona. Els treballs que s'han dut a terme es defineixen com a conservació-restauració, és a dir, s'ha netejat i consolidat el finestral.

Durant les setmanes que els restauradors han treballat al museu han estat visitats per diverses escoles de Solsona i

comarca. Han estat alumnes des de 5è de primària fins a 2n d'ESO, interval d'edats en el qual es treballen temes com ara el romànic, els gremis artesans —en aquest cas els picapedrers—, història de Solsona; tot de temes relacionats amb el campanar i, en conseqüència, amb la seva restauració.

El dia 11 de desembre va tenir lloc la inauguració de l'esmentada restauració. El bisbe de Solsona va presidir l'acte, en el qual es féu entrega del premi als guanyadors del concurs de dibuix i fotografia del campanar i s'exposaren totes les obres participants. Aquesta exposició es podrà visitar fins al dia 10 de gener.

Un grup de berguedans a la beatificació de fra Frederic

Montserrat Coll

El dia 22 de novembre, des de l'arxiprestat del Berguedà Nord es va organitzar un autocar per a anar a la catedral de Barcelona i participar en la cerimònia de beatificació de fra Frederic de Berga i vint-i-cinc màrtirs caputxins més. Recordem que l'any 1936, fra Frederic hagué de fugir del convent caputxí d'Arenys de Mar i al cap d'un any morí màrtir.

Prop de quaranta berguedans hi feren cap, encapçalant l'expedició el rector de Berga i arxiprest, Mn. Marc Majà, i altres capellans de l'arxiprestat, els quals concelebraren en la missa que presidí el cardenal italià Angelo Amato, prefecte de la Congregació de les Causes dels Sants, acompanyat de la majoria de bisbes catalans i del nunci Renzo Fratini.

Calendari diocesà 2016

Aquesta setmana trobareu el calendari diocesà 2016 a les vostres parròquies. Com podeu veure, enguany, hem apostat per un nou format i un nou disseny en el qual destaquen més les imatges.

Com tots ja sabeu som a l'Any de la Misericòrdia, un any en què el Sant Pare ens invita a ser misericordiosos amb els nostres germans, a través, sobretot, de les obres de misericòrdia.

Així doncs, en aquest calendari hem volgut recordar aquestes obres corporals i espirituals: donar menjar al famolenc; donar beure a l'assedegat; vestir al despulat; acollir al foraster; assistir als malalts; visitar als presos; enterrar als morts; donar consell a qui ho necessita; ensenyar a qui no sap; corregir a qui va errat; consolar el trist; perdonar les ofenses; suportar amb paciència les persones que ens molesten; pregar a Déu pels vius i pels difunts.

Més rere mes les anireu trobant. Esperem que això ens ajudi a reflexionar-les i a practicar-les. Aprofitem per desitjar-vos un feliç any 2016!

► Feliç any
2016 ple
de miseri-
còrdia!

Càritas va ajudar a més de mig milió de persones el 2014

Redacció

Les Càritas de Catalunya van ajudar més de mig milió de persones en situació de pobresa durant l'any 2014. Aquesta va ser una de les principals dades que es van donar durant la presentació de la primera "Memòria social de les Càritas Diocesanes amb seu a Catalunya". L'acte va estar presidit fa uns dies pel cardenal Lluís Martínez Sistach, administrador apostòlic de Barcelona i responsable episcopal de Càritas Catalunya, acompanyat de la Dra. Carme Borbonès, presidenta de Càritas Catalunya i del Sr. Agustí Adell, secretari general de Càritas Diocesana de Tortosa.

Quant a les dades, la despesa total dels nou programes —àmbits de la vida de les persones en els quals Càritas ajuda— va ser superior a 40 milions d'euros. Els tres programes on es van destinar més diners van ser Ajuda a les necessitats bàsiques, Inserció sociolaboral i economia social i, Acollida i acompanyament.

El Papa valora positivament l'acord mundial sobre el clima

El dissabte dia 12, 165 països van arribar a un acord en la cimera del clima de París. L'escalfament haurà de ser controlat sota els dos graus i l'evolució dels resultats es realitzarà cada cinc anys. L'acord és, històric.

El Sant Pare va valorar positivament l'acord: «És històric l'acord aconseguit a París, perquè afavoreix que es garanteixi una particular atenció a les poblacions més vulnerables.» Francesc també va exhortar tota la comunitat internacional a prosseguir amb sol·licitud el camí emprès com a signe d'una solidaritat que es faci cada vegada més concreta.

En seu missatge, el Pontífex va convidar novament a la conversió i a emprendre la via de la solidaritat i de la sobrietat.

Així mateix, va indicar les múltiples formes de solidaritat presents en la societat en favor de les víctimes dels conflictes armats, dels pobres i els migrants i de la cura del medi ambient.

Igualment va confirmar que existeix una amenaça per a la pau per la indiferència globalitzada, que també és una indiferència respecte al medi ambient, afavorint la desforestació, la contaminació i les catàstrofes naturals.

Notícies Breus

Nova web del Seminari Interdiocesà

El Seminari Major Interdiocesà de Barcelona, on es formen els seminaristes de Vic i Solsona, ha estrenat recentment nova web (www.seminarimajorinterdiocesa.com). El seu rector actual, Mn. Norbert Miracle, en la salutació afirma que «és una pàgina senzilla, però hi trobareu una petita mostra de la vida d'aquesta comunitat formativa en camí cap al ministeri presbiteral».

L'article

De bat a bat

Pere Oliva March, prev.

«Portals i finestres obrim de bat a bat», ens recorda una cançó pròpia del temps d'Advent. Justament les portes tenen una doble acció: obrir o tancar. Són dues possibilitats ben diferents, però en el tercer diumenge en l'espera de Nadal, en comunió amb el papa Francesc, hem optat per obrir-les. Perquè se'ns recorda que mai el pas barrat no pot ser un senyal de pista adient per als cristians.

Obrir una porta pot ser un gest d'acolliment, potser també una disposició a rebre algú a casa teva. Obres la casa, el cotxe i la persona, en la mesura en què una confiança prèvia permet aquest gest de proximitat. Obres la vida als altres quan t'adones que els importes, quan veus que acullen la confiança.

Hem obert les portes de la nostra Església indiscriminadament. Nadal de portes obertes! Portes obertes per a tothom. Ens fem sol·licitos a tothom: als qui anhelen que les portes no estiguin ajustades, fins als qui amb recel contemplen l'escena, o als qui de manera indiferent fan el seu propi camí per aquest món sense atendre cap referència.

Una porta oberta, però, sempre suscita curiositat, encara que només sigui tafanejar –com en una botiga– per donar un cop d'ull al gènere. I quan l'Església obre les seves portes –de fet, mai no s'han tancat del tot– vol fer avinent a tothom el misteri d'Amor que l'ha constituïda, que l'encamina, que la guia, que la renova, i sap que «la seva crida s'escampa a tota la terra»... El Senyor, des de sempre, ha vessat la seva misericòrdia a tots els homes i dones i en tots els temps; i els qui ens sentim poble seu volem anunciar-ho amb goig.

Que bé que ho diu el papa Francesc: «La misericòrdia és font d'alegria, de serenitat i de pau (...). És la via que uneix Déu i l'home, perquè obre el cor a l'esperança de ser estimats malgrat el límit del nostre pecat (...). Tendresa, compassió, indulgència i perdó» (MV, 2).

Sí, hem obert les portes, perquè mai no haurien de romandre tancades; hem obert de bat a bat les finestres perquè el Senyor transiti a fora i a dins; hem obert el nostre cor als altres perquè res no impedeixi que Déu s'acosti i que es faci home enmig nostre i en els nostres dies, en un camí de vida generosa i compartida.

El llibre

El puente de los espías

Director: Steven Spielberg

EUA, 2015. Drama. Per a joves.
Intèrprets: Tom Hanks i Mark Rylance.

James Donovan (Tom Hanks), un advocat de Brooklyn, es veu inesperadament involucrat en la Guerra Freda entre el seu país i l'URSS quan la mateixa CIA li encarrega una difícil missió: negociar l'alliberament d'un pilot nord-americà (Austin Stowell) capturat per la Unió Soviètica.

Steven Spielberg torna amb una de les seves millors pel·lícules, que retorna l'heroïcitat de la vida quotidiana, amb una història basada en fets reals i que es posiciona com una de les preferides per a la Gala dels Òscars.

La pel·lícula té una enorme lliçó per als nostres dies i perdurarà en el temps. És una molt bona pel·lícula per a fomentar el diàleg interreligiós o el polític des d'una visió més propera, a l'abast de tothom.

Capbussem-nos en el misteri de Nadal

Xavier Novell, bisbe de Solsona

Després de nades originals, capbussem-nos aquests dies sants –Nadal, Sant Esteve, Sagrada Família– en el misteri de Nadal. Quina fou la raó de l'encarnació i del naixement de Jesucrist? Us invito a aquesta immersió espiritual de la mà del Papa i del seu gran amic sant Ignasi de Loiola.

Llegim en la butlla *Misericordiae vultus* 3: «després del pecat d'Adam i Eva, Déu no va voler deixar la humanitat en solitud i a mercè del mal. [...] Davant la gravetat del pecat, Déu respon amb la plenitud del perdó».

Llegim en la segona setmana dels exercicis espirituals de sant Ignasi, en les contemplacions de l'encarnació i del naixement: «ver y considerar las tres personas divinas [...] cómo miran toda la haz y la redondez de la tierra y todas las gentes en tanta ceguedad, y como mueren y descienden al infierno»; «oír [...] lo que dicen [...]: "Hagamos redención del género humano"»; «ver las personas, es a saber, ver a nuestra Señora y a Joseph»; «mirar y considerar lo que hacen, [...] para que el Señor sea nascido en summa pobreza, y a cabo de tantos trabajos, de hambre, de sed, de calor y de frío, de injurias y afrentas, para morir en cruz; y todo esto por mí».

Així, doncs, l'encarnació i el naixement de Jesús és la primera passa perquè «hagamos redención» de la Santíssima Trinitat, compadida de la misèria humana. Déu, davant el desgavell de la humanitat, no s'encén d'ira, sinó que «usa misericòrdia»: es commou pel nostre sofriment i surt al nostre encontre per guarir-nos amb la medicina del seu amor.

Sant Ignasi ens invita a mirar el pessebre bo i meditant: «todo esto por mí». Et proposa d'apropar-te al naixement del Fill de Déu «como si presente me hallase», perquè t'adonis que l'infant et mira i estén les seves manetes cap

a les teves. Et diu, des de la seva pobresa i sofriment, que l'adoris oferint-li la teva misèria interior, les teves ferides i els teus sofriments. Et promet que et donarà a canvi el seu amor que cura i perdona.

Jesús ve a estimar-nos incondicionalment, confiat que, quan experimentem el seu amor entranyable, vegem l'arrel dels nostres mals i, demanant-li perdó, obrim de bat a bat les portes del nostre cor al seu amor transformador.

Trobem, aquests dies, un moment per a llegir, davant el pessebre, aquestes pàgines del text papal (MV 6-9) i dels exercicis espirituals de sant Ignasi (núm. 101-117) i de ben segur que no passarem aquestes festes sense apropar-nos al sagrament de la misericòrdia.

